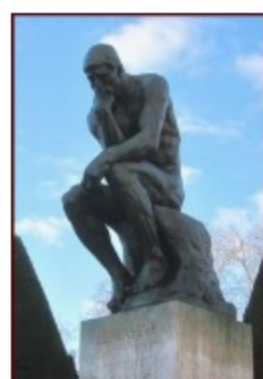

Επιστολή στη νέα γενιά: Εσείς μπορείτε.

του Γιώργου Δουατζή

Επίγνωση

Τι να σας μάθω
από τα διδακτικά μου λάθη
και πώς να ματώσω τα εφηβικά σας όνειρα
που θολώνουν την όραση
κι εμποδίζουν σαν από θαύμα
να δείτε τον άθλιο κόσμο που σας παραδίδουμε

Όμως, πρέπει να ξέρετε
ότι η ευθύνη δεν ήταν στους χειρισμούς
αλλά στο θηριώδες κτήνος
που κατοικούσε πάντα στις ψυχές των ανθρώπων

Πάρτε την τσακισμένη σκυτάλη
από τα κουρασμένα χέρια μας
και να 'χετε καλό δρόμο
μιας κι οι συγνώμες δεν ωφέλησαν ποτέ

Μπορείτε. Είστε το μέλλον και καλείστε να τα καταφέρετε. Είμαστε ήδη παρελθόν. Εφησυχάσαμε και ζούμε ανοχύρωτοι -στο φυσικά αναμενόμενο- έναντι μιας πανδημίας, που ανατρέπει τα πάντα στον πλανήτη. Βλέπετε, δεν περίσσεψαν κονδύλια προνοητικότητας, διάσωσης, λόγω της άλλης πανδημίας εξοπλισμών, πολέμων, πλεονεξίας, κερδοσκοπίας, πλουτισμού των λίγων.

Φτάσαμε στην κατάρρευση συστημάτων υγείας, ανακαλύψαμε αξίες σε δημόσια συστήματα, αποστρεφόμενοι -πλέον αργά- τα ιδιωτικά. Ζούμε μια ιδιότυπη ευγονική Χιτλερικών προτύπων, να αποφασίζουν οι γιατροί ποιοι ζουν και ποιοι πεθαίνουν με ηλικιακά κριτήρια πέραν ποιότητων και προσφοράς: Ας πεθάνουν γέροι σοφοί. Ας ζήσουν νέοι κι ας είναι πιθανόν εγκληματίες.

Κάντε τον κόσμο δικαιότερο. Έχετε. Τη γνώση που δεν είχαμε. Τα νιάτα που δεν έχουμε. Τα μέσα που δεν είχαμε. Το μέλλον που δεν έχουμε. Μπορείτε. Πασιφανώς, αποτύχαμε. Σας παραδίδουμε έναν κόσμο ανάπηρο, απάνθρωπο κυρίως. Τέλος, πραγματικά άρρωστο. Έναν κόσμο που ήρθε να μας εκδικηθεί για την αδιαφορία μας, αυτήν που εκτελούσε, δήθεν ερήμην μας, κλίμα, αέρα, γη, νερό, πεινώντες, διψασμένους, το δίκιο των ανθρώπων.

Στο όνομα της πραγματικής ζωής, μπορείτε. Εμείς λυγίσαμε ενδίδοντας σε πλασματικές ανάγκες. Μετατραπήκαμε δίχως αντίσταση σε ζώα κατανάλωσης προς κάλυψη ανύπαρκτων αναγκών. Δεν βλέπαμε τον διπλανό, παρά μόνον το υπερφίαλο εγώ μας. Μας οδήγησαν περικλειστούς σε μια ιδιωτική εσωστρέφεια δηλητηριώδη, κι ως πανηλίθιοι νιώθαμε Μιθριδάτες. Βλέπετε, κωφεύαμε στους ποιητές, σε όσους γκρέμιζαν τις αυταπάτες μας. Τους στείλαμε -το λιγότερο, ως γραφικούς- στο περιθώριο. Τώρα, πλέον αργά, διψάμε για τα λόγια, τη σοφία τους, και παίρνουμε μαθήματα από έναν τόσο δα μικρό αόρατο ιό.

Αυτάρεσκα μιλούσαμε για πολιτισμό. Δεν βλέπαμε τα εύθραυστα πόδια του. Μαζεύουν τώρα τα αργύρια για να τα δώσουν στην επιστήμη και την έρευνα μήπως και διασωθούμε. Κράτη ικετεύουν κατέχοντες για μια ευεργεσία, από αυτούς που κόμπαζαν για τον πλούτο και τη δύναμή τους και τώρα τρέμουν το θάνατο μονωμένοι σε σαθρά παλάτια. Κατάλαβαν, έστω αργά, ότι η ζωή δεν πουλιέται, δεν αγοράζεται. Ότι η ζωή τους δεν ήταν ποτέ πραγματική. Ζούμε με βάρος επαχθές τις ενοχές που μας φόρτωσε η ανοχή μας. Ξέχασαν την *απόλυτη ισότητα που δίνει απλόχερα στο τέλος της ζωής η μοίρα των ανθρώπων*.

Είστε το μέλλον, κατέχετε τη γνώση. Πείρα πικρή στάζει η σκυτάλη που σας παραδίδουμε.

Σκύσαμε το κεφάλι, σε φρούδες ελπίδες, σε υποσχέσεις, σε ενσυνείδητες εξαπατήσεις πολιτικάντηδων, υποκλινόμενοι σε σάπια είδωλα, γιατί πάντα οι άνθρωποι κάποιον ήθελαν να προσκυνούν, σε κάποιον να παραδίδουν τη διαχείριση της ίδιας της ζωής τους, άνθρωπο ή Θεό. Πανηγυρίζαμε τη νίκη εναλλασσόμενων δυναστών-ειδύλων κι επιστρέφαμε μαζοχιστικά και άσκεφτα στη μίζερη ζωή μας, την τάχα ευτυχή.

Ναι, εσείς μπορείτε. Αφού δείτε τι θα αφήσει στο πέρασμα του αυτός ο τόσο δα μικρός ιός, μπορείτε. Το απεύχομαι, αλλά, θα δείτε: Το ξύπνημα του καταστροφικού ενστίκτου του πεινασμένου ζώου στους ανθρώπους. Ανθρωπόμορφους να λεηλατούν τον πλούτο που απέμεινε. Τη φτώχεια να ορθώνει απειλητικά ανάστημα. Τις διαλυτικές αναταράξεις του κοινωνικού ιστού. Την παγκόσμια κατάρρευση πλασματικών αξιών ζωής, οικονομίας, πολιτικών, ιδεολογιών. Ανθρώπους τυφλωμένους να δέχονται άκριτα ακραίες επιβολές. Αχυρανθρώπους να οδεύουν προς την εξουσία. Να απλώνεται σ' ολόκληρο τον πλανήτη η απειλή κι εξουθενωτικός φόβος, για πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία με τέτοια ταχύτητα και τόσο δραματικές επιδράσεις. Θα δείτε την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, του -έγκλειστου και πανικόβλητου- πολίτη την αξιοπρέπεια, να καταρρακώνεται.

Μπορείτε. Κάνω έκκληση σε σας τους επερχόμενους, να σκεφτείτε από τώρα, πώς θα συσπειρωθείτε και θα δράσετε ως νέοι υγιείς, πώς θα αξιοποιήσετε τη γνώση σας ως επιστήμονες, ως τεχνολόγοι, για να χτίσετε το αύριο που δεν περιμένει. Δεν θα χρειαστεί να γκρεμίσετε, παρά να οικοδομήσετε. Οι πολιτικές ηγεσίες, που έσκυψαν στην εταιρική κατοχή του πλανήτη, νομοτελειακά θα εξαφανιστούν. Ήρθε ήδη η ώρα σας. Είστε προ των πυλών. Πάρτε τη ζωή στα χέρια σας και οικοδομήστε τον νέο ανθρωπισμό που θα ορθώσει την καταπονημένη αξιοπρέπεια του πολίτη. Εμείς, αποτύχαμε. Εσείς μπορείτε.

Φωτογραφία: Γ.Δουατζής - " Ο Σκεπτόμενος ", Auguste Rodin

* Ο Γιώργος Δουατζής είναι ποιητής, συγγραφέας, δημοσιογράφος